

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μετὰ τοσαύτης ἀγωνίας ἀναμενομένη ἀπαρτία τῶν μετ' ἀσυγγνώστου ῥαθυμίας κατ' ὀλίγους δὲ καὶ σποράδην συνελθόντων πατέρων τοῦ ἔθνους ἐγένετο, χάρις εἰς τὴν περὶ τούτου ὁμόθυμον φωνὴν τοῦ τύπου καὶ τὰς παρακελεύσεις τῶν ἐπαρχιακῶν διαδηλώσεων. Ἐπίσης κατηρτίσθη τὸ προεδρεῖον τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἐγένοντο αἱ συνήθεις διατυπώσεις.

Αἱ μετὰ ταῦτα δὲ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς περιωρίσθησαν εἰς τὴν λύσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐλύθη μὲν ὅπως ἐλύθη, (διότι δὲν πρόκειται σήμερον νὰ λεπτολογῇ τις τὰ κατὰ τὴν τοιαύτην λύσιν ὡς ἐγένοντο,) ἀφοῦ ἐθνικὴ ἀνάγκη ὑποδείκνυσι πᾶσαν ἄλλην λύσιν δυσαρέστους συμπαρελκομένην συνεπειάς διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ἔστω καὶ ἂν ὑπὸ πάντων ὁμολογῇται μὴ συνταγματικὴ ἢ οὕτω γενομένη λύσις.

Ἄλλ' ὅλα ταῦτα δὲ ἐπαναπαύουσιν οὔτε τὴν ἀνησυχίαν τοῦ ἔθνους οὔτε τὰς προσδοκίας τοῦ κινδυνεύοντος Ἑλληνισμοῦ. Μία ἐπερώτησις τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀθ. Πετιμεζᾶ πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἦτο, νομίζομεν, ἐπικαιροτάτη, ἀλλ' αὕτη ἀμέσως ἀνεκλήθη, διότι, ὡς ἐβεβαίωσεν ὁ ἐρωτηθεὶς ὑπουργός, δὲν συνέφερε νὰ ἐκτεθῶσιν ἐκκρεμῇ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος σπαργᾷ, τὸ ἔθνος ὑπεβλήθη εἰς θυσίας ὑλικάς, εἰς φόρους αἵματος, καὶ ταῦτα πάντα καὶ ἔτι πλείονα τούτων προθύμως συνεισφέρει. Δικαιοῦται λοιπὸν καὶ νὰ γινώσκῃ, ἂν μὴ τὰ ἐκκρεμῇ καὶ τὰ ἀπόρρητα, τοῦλάχιστον τὰ δυνάμενα ἄνευ βλάβης τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων νὰ τῷ γείνωσι γνωστά.

Τοιαῦτα δὲ εἶναι α) τί ἐγένοντο τὰ ψηφισθέντα δάνεια τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων, εἰσεπράχθησαν ἢ οὐ; β'. Ἄν δὲ εἰσεπράχθησαν ἐδαπανήθησαν καὶ δαπανῶνται σκοπίμως ἢ οὐ; γ'. Εἰ-

ναι ἀνάγκη νέων δανείων; δ'. Ὅπόσος ὁ κατὰ γῆν στρατός, ὅποια δὲ ἡ κατὰ θάλασσαν παρασκευὴ; ε'. Τί τάχα διανοοῦνται ἢ τε Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ; Σκέπτονται νὰ ὠθήσωσι τὸ ἔθνος, ἀνέτοιμον κατὰ θάλασσαν ὄν, εἰς προφανεῖς κινδύνους, ἢ θὰ παρασκευάζωσιν αὐτὸ οὕτω βραδέως καὶ ῥαθύμως, ἄχρις ἂν ἐπέλθῃ ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ δράματος καὶ μείνωμεν χαίνοντες καὶ μὲ χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἐνῶ ἄλλοι θὰ ἄρχωσι τῶν δούλων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, ἀφοῦ ἡμεῖς διὰ τῆς νωχελείας καὶ τῶν μελλήσεων οὐ μόνον κατετρίψαμεν τόσον χρόνον ματαίως, ἀλλὰ κατεδαπανήθημεν ἀσκόπως, καὶ ἐνεπαίξαμεν ἀλλήλους, θεάτρον γενόμενοι καὶ φίλοις καὶ ἐχθροῖς;

Ἰδοὺ τί ἐπιζητεῖ νῦν νὰ μάθῃ τὸ ἔθνος· τὰς δὲ συνταγματικὰς θεωρίας τῶν λεπτολόγων καὶ τὸ ἂν ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀκέφαλος ἢ πολυκέφαλος, ἐν ὑστέρῳ τίθεται. Ὅσα λοιπὸν τούτων εἶναι δυνατόν νὰ ἀνακοινωθῶσι τοῖς Ἑλλησι, δούλοις καὶ ἐλευθεροῖς, ἀνάγκη νὰ ἀνακοινωθῶσιν, ὅπως γνωστῇ ἅπασιν ἐὰν πρέπη νὰ ἐλπίζωσιν ἀγαθόν τι ἀπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἤδη βουλευομένης βουλῆς, ἢ ἐὰν πρέπη νὰ ἀπελπισθῶσιν ἀμφότεροι. Οἱ μὲν δούλοι, ὅπως μὴ ἐκλυθῶσιν ἐξ ἀπογνώσεως καὶ διασπασθῇ οὕτω ἡ ἐνότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ δὲ ἐλεύθεροι ὅπως μὴ ταλανίζωσιν ἑαυτοὺς ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς δαπάνας, ἀλόγως καὶ ἀσκόπως, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ πάντα βαίνουνσι σκοπίμως καὶ ἐθνοπρεπῶς.

Ἐὰν δὲ πάλιν, ἢ τε Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις, ἢ ἐνδοιάζουσι περὶ τοῦ πρακτέου, ἢ βαυκαλιζοῦσι τὸ ἔθνος καὶ τὸν Ἑλληνισμόν μὲ ψευδῇ πατριωτισμὸν καὶ ἀτελεῖς καὶ ἀτελευτήτους παρασκευάς, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ καιρὸς καὶ οἱ Σλαῦοι καταλάβωσι τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, τότε ἀνάγκη νὰ διακηρύξωσιν εἰς τὸ ἔθνος ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν διεξαγόμενον ἀγῶνα, διὰ τούτους καὶ ἐκείνους τοὺς λόγους, ὅπως ἕκαστος Ἑλλήν, δούλος ἢ ἐλεύθερος, σκεφθῇ περὶ τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ ὡς ἀτόμου.

Ἄν πρέπει δηλονότι νὰ καθήται ἀνάλητος θεωρῶν τὰ περὶ αὐτὸν συμβαίνοντα, ἢ ἂν πρέπει ὁ μὲν δούλος νὰ δράξῃται τῶν ὅπλων πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, ὡς ἔπραξαν οἱ Βόσνιοι, οἱ Ἑρζεγοβίνιοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Μαυροβουνιώται καὶ αὐτοὶ νῦν οἱ Ἀλβανοί, ὁ δὲ ἐλεύθερος ἀφεθῇ ἐλεύθερος νὰ βοηθήσῃ τὸν δούλον ἀδελφόν του.

Αὕτη εἶναι ἡ εἰλικρινὴς φωνὴ ἣν ἀναμένει ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν Κυβερνῶντων καὶ τῆς Βουλῆς. Ἐχομεν πόλεμον, ἔχομεν εἰρήνην. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ διακείμεθα ἐν ἀμφιβολίᾳ; Πρέπει πλέον νὰ καθαρισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, πρέπει νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος τί ὀφείλει νὰ πράξῃ. Τὸ Μαυροβούνιον καλεῖ εἰς κοινοπραγίαν τοὺς θέλοντας νὰ ἀποτινάξωσι τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας Ἑλλήνας, πρὸς τί νὰ μὴ μεθέξωσι τῶν νικηφόρων τροπαίων τοῦ ἡρωϊκοῦ λαοῦ οἱ γείτονες τῶν Ἀλβανῶν Ἡπειρώται, Ἑλληνες ὄντες; Δὲν πρέπει ἄρα γε νὰ κινηθῶσι διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσωσι τὸν Δέρβυν, ἢ διὰ νὰ μὴ σφαγῶσιν ὑπὸ τῶν τυράννων. Καὶ μήτοι ἡ ἐλευθερία ἐπετεύχθη που ἄνευ σφαγῶν, ἄνευ αἵματος, ἢ μήπως ὁ Δέρβυς ἠρεύνῃσέ ποτε πῶς ζῇ ὁ δούλος Ἑλληνας, πῶς σφάζεται, ἢ πῶς συλεῖται τὴν περιουσίαν καὶ τὴν τιμὴν; Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γείνη γνωστὴ πλέον ἡ διάνοια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως οἱ δούλοι Ἑλληνες μάθωσιν ὅτι ἐκ τῶν ἰδίων δυνάμεων ἐξαρτᾶται ἡ τούτων ἐλευθερία, καὶ μόνῃ δι' αὐτοὺς παρηγορία θὰ ᾔῃαι τὸ νὰ ἀποθάνωσι μαχόμενοι παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῶν, ὅσοι τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων δυνήθωσι νὰ διαλάβωσι τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰς καταδιώξεις τῆς προστατεύουσας ἐν Εὐρώπῃ τὴν σφαγὴν, τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν κτηνώδη βίαν καὶ τυραννίαν Δυνάμεως. Ὑπουργοὶ καὶ Βουλευταί, αἰσχύνητε, αἰσχύνητε διὰ τὴν πρόκλησιν τοῦ Νικήτα, καὶ ἂν δὲν αἰσχύνησθε, ἄφετε τοὺς Ἑλλήνας ἵνα ὡς ἰδιῶται, ὡς ἄτομα ἐκανοποιήσωσι τὴν ἀτιμαζομένην Ἑλληνικὴν φυλὴν, τὸ ἐξουδενοῦμενον γόητρον τῶν πατέρων μας. Naί, ἄφετε τοὺς Ἑλλήνας νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν των, καὶ ἂν ἡττηθῶσιν, ἂν ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ὑπεροπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τοῦτο εἶναι ἐντιμότερον τῆς ἐπιμέμπτου ἀπραξίας καὶ ἀναληγσίας τῶν Ἑλλήνων.

Λόγος Γλάδστωνος ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν.

Ἄμα ἐπανελθὼν ἐξ Ἰρλανδίας εἰς Ἀγγλίαν ὁ Γλάδστων, ἔσχεν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφωνήσῃ ἐν Holyead πολιτικὸν λόγον καὶ νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὴν ὑπὲρ Τουρκίας ἀγόρευσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Βήκουσφιλδ, εἰπὼν πρὸς τοὺς χαιρετίζοντας αὐτὸν φιλελευθέρους καὶ τὰς ἀπὸ τῆς μαστίγας ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἢ τοῦ λιμοῦ, ὑπάρχει ἐτέρα μαστίξ, ὁ τὴν Ἀνατολὴν λυμαινόμενος πόλεμος, ὁ μυριάδας ἀνθρώπων εἰς τὸν ἄδην ἐξαποστέλλων, μυριάδας προξενῶν σφαγὰς καὶ ἡρωϊκώτατου ἐξεγείρων θάρρους, ἀλλὰ χάριν ἀχῶνος ἀδίκου. Πολλοὶ εἶπαν

ὅτι οἱ ταλαίπωροι Τούρκοι (οὗ καὶ ἐγὼ ὡς ἀνθρώπους οἰκτείρω), μάχονται περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐστιῶν των· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει, διότι μάχονται πρὸς διατήρησιν δεσποτείας, ἥτις ἱερὰν καὶ ἀπαραβίαστον ὑπολαμβάνει μόνον τὴν ἐστίαν τῆς δεσποζούσης μωαμεθανικῆς τάξεως, βέβηλον δὲ πᾶσαν ἐστίαν χριστιανικὴν, καὶ ἥτις οὔτε ὑπαρξιν, οὔτε περιουσίαν, οὔτε τιμὴν γυναικός, οὔτε ἐλευθερίαν προστατεύει, ὅπως κορέσῃ τὰ πάθη τῆς φιληδονίας. Ἐπὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν εἶπαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποστηρικθῶσιν οἱ νότιοι ὡς ἀγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἐστιῶν των, διότι ἠγωνίζοντο περὶ τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἰσχύει μᾶλλον περὶ τῆς Ἀνατολῆς· διότι ἡ τουρκικὴ ἄμυνα ἐνεργεῖται χάριν αὐθαιρέτων δικαιωμάτων καὶ σκληροτάτης καταπίεσεως. Ἀλλ' ὁποῖον ἐσται τὸ τέλος τῶν κακῶν; Ἐπὶ 18 μῆνας κακίζομαι ἐγὼ ὡς ὁ αἷτιος τοῦ πολέμου, ἐνῶ οὐχὶ ἐγὼ ὤθησα τοὺς τούρκους εἰς τὴν φιλοπόλεμον πολιτικὴν των, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ λεγόμενοι φίλοι των. Ἐγὼ εἶπα ὅτι ἔδει ν' ἀπομακρυνθῶσιν οἱ κυβερνῶντες τούρκοι ἐκ τῆς Βουλγαρίας, ἣν ἠρήμωσαν καὶ ἐβεβήλωσαν. . . . Ἐγὼ τοῦλάχιστον νομίζω τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ ἀποκατασταθῇ αὐτοῖς ἡ τουρκικὴ ἐξουσία ἐν τῇ παλαιᾷ αὐτῆς δυνάμει. Πέρυσιν εἶπον ὅτι ἤρκει εἰς τὴν Πύλιν νὰ ἀπολαμβάνῃ τινὰ φόρον παρὰ τῆς Βουλγαρίας· τώρα ὅμως ἀμφισβάλλω ἂν θὰ δυνήθῃ νὰ ἀπολάβῃ τινὰ φόρον καθόλου. Εἴχομεν πόρους καὶ δυνάμιν νὰ διαλύσωμεν τὴν ἐριδὰ ἄνευ θυσίας ἀγγλικῶν αἵματος καὶ ἀργυρίου, καὶ ἄνευ θυσίας τοσοῦτων ἐκχυθέντων αἱμάτων ῥωσικῶν καὶ τουρκικῶν. Εἴχομεν μίαν Εὐρώπην ἠνωμένην, συμφωνοῦσαν καὶ πρόθυμον νὰ ἀπαιτήσῃ δραστήρια μέτρα κατὰ τῶν τερατωδῶν τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης καταχρήσεων. Γινώσκουμεν τίνες ἦσαν αἱ διαθέσεις τῆς Ῥωσσίας, αἵτινες βραδύτερον διετρανώθησαν ἀντὶ δεινοτάτων θυσιῶν, πέποιθα δὲ ὅτι θὰ φανῇ ἡ Ῥωσσία, μετριοπαθὴς ἐὰν θριαμβεύσῃ· ἄτοπον ὅμως τὸ ἐλπίζειν ὅτι οὐδεμίαν θὰ ἀπαιτήσῃ ἀμοιβήν. . . . Ἄξιον ὅπως δὴποτε σημειώσεως φαίνεται μοι τοῦτο, ὅτι, ἐνῶ πρότερον ἐγένετο λόγος ἀπερὶ ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὁ ὑπὲρ τῶν Τούρκων πρόφατος λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ κατὰ τὰ σύνθετος συμπαθὼν καὶ ἐνθουσιῶν ὑπὲρ ἐκείνων, μνημονεύει μὲν ὅτι αὐτὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Τουρκίας ἐξηστράλισαν οἱ βραχίονες πεντήκοντα μυριάδων ἀνδρῶν ἀγωνιστῶν, οὐδεμίαν δὲ ποιεῖται μνησίαν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας. Εἶναι δὲ τοῦτο παράδοξον, διότι ὁ ἑξοχὸς ἀνὴρ ἐκπροσωπεῖ τὸν τουρκισμόν ἐν τῷ μάλιστα ἀνεπτυγμένῳ αὐτοῦ τόπῳ. Ἀκεραιότης δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ· νοῦ δὲ ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἀγρυπνεῖτε, φίλοι, καὶ προσέχετε, ἵνα μὴ, διὰ τῆς κενῆς φράσεως τῶν βρεττανικῶν συμφερόντων, παρασυρθῶμεν εἰς πόλεμον ὑπὲρ τῶν ἀδικούντων. Παρῆλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠδυνάμεθα νὰ προλάβωμεν τὰς σφαγὰς. Μὴ γένοιτο νὰ λάβωμεν τὰ ὅπλα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς μεγίστης τῶν ἀδικιῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὃν περικαλλῇ μὲν ἐδημιουργήσεν ὁ δημιουργός, ἀκαλλῇ δὲ καθιστῶσιν αἱ βίαι καὶ τὰ κακουργήματα τῶν ἀνθρώπων. Ταῦτα εἶπεν ὁ Γλάδστων, ἐνθουσιῶδῶς ἐπευφημούμενος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὰ περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ καὶ Δεληγεώργη, διεσκεδάσθησαν, πεισθέντος τούτου παρὰ τῶν συναδέλφων του νὰ μὴ παραιτηθῇ. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θὰ γράψωμεν προσεχῶς ἐκτενέστερον.

— Ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου εἶναι

φυσική συνέπεια τῆς ὑψώσεως τῶν σιτηρῶν, καὶ οὐδεὶς παραπονεῖται διὰ τὴν τοῦ ἄρτου αὐξοῦσαν τιμὴν. Ἡ ἀθλία ὅμως τούτου κατασκευὴ καὶ ἡ ἀνυπόφορος ἐξ αὐτοῦ δυσωδία, εἶναι προῖον τῆς ἀσυνειδησίας τῶν ἄρτοποιῶν καὶ τῆς ἀνεπιβλεψίας τῶν ἀρμοδιῶν ἀρχῶν. Ἐάν διαταχθῇ χρημικὴ διάλυσις τῶν οὐσιῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὰ ἄλευρα καὶ τὸν ἄρτον, θέλει ἀνακαλυφθῇ ὅτι οὐ μόνον παντοειδεῖς σκωληκόβρωτοι δημητριακοὶ καρποί, τὸ πλείστον σιτηπότες, εἶναι τὸ μίγμα τῆς παραγωγῆς αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀραβόσιμος καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὀσπρίων εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἀναμεμιγμένα. Πωλεῖτε ὅπως πωλεῖτε τὸν ἄρτον ὑπερτετιμημένον, ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ τοῦ λαοῦ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν, καὶ παύσατε νὰ τρέφητε αὐτὸν με ὀσπρία, οὐχὶ δι' ἀνθρώπους, ὡς ἐκ τῆς παλαιότητός των, ἀλλὰ διὰ χοίρους προωρισμένα.

— Μεγάλῃ σιτοδείᾳ ἐπικρατεῖ καθ' ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Εἷς τινες ἐξ αὐτῶν πωλεῖται ἡ κριθὴ ἀντὶ δέκα δραχμῶν Β. Διατιμῆσεως τὸ κοιλόν. Πολλοὶ κερδοσκόποι ταύτην προῖδόντες καὶ ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς τὴν κριθὴν ταμιεύσαντες οὐδὲ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην συγκατατίθενται νὰ πωλήσωσι τὴν κριθὴν, 12 ἢ 14 δραχμὰς ἀπαιτοῦντες. Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ἐν ὄψει ταῦτα πάντα ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν πεινῶντων καὶ μὴ δυναμένων νὰ πορίζωνται καὶ αὐτὸν τὸν κριθινὸν ἄρτον εὐκόλως, καθόσον ἡ τοιαύτη ὑψώσις τῆς δι' ἵππους μόνον προωρισμένης τροφῆς ἐκ κριθῆς, εἶναι πρόδρομος ἐνός λιμοῦ, οὗ τὰ πρῶτα συμπτώματα ἤρξαντο νὰ αἰσθάνωνται αἱ ξηραὶ καὶ ἄγονοι τῶν Κυκλάδων νῆσοι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἔκτακτος συνεδρίασις τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου ἡ ἀ' Ἀδελφότης ἐν Σύμφων, ἀντικείμενον τῆς ὁποίας ἦτο ἡ συζήτησις ψήφισματος τοῦ Συλλόγου εὐχαριστηρίου πρὸς τὸν φιλελεύθερον καὶ φιλελλήνα βουλευτὴν κ. Φόρστερ, φιλελληνικῶς ἀγορεύσαντα ἐνώπιον τοῦ ἀγγλικῆς λαοῦ, ἐπευφημούντος ἐν τῇ πόλει Βρίστολ τῆς Ἀγγλίας. Ἡγόρευσαν οἱ κ. κ. Τιμολέων Τσιροπινᾶς καὶ Δ. Κ. Βωκοτόπουλος, ὁ μὲν πρῶτος ἐνθαρρυντικὸν λόγον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ δεύτερος ἐκ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος λαβὼν ἀφορμὴν, ὡμίλησε περὶ φιλελληνισμοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν παρούσαν ἐποχὴν.

— Εὐσταταεῖς καὶ με ὥραϊον στρατιωτικὸν παράστημα ἐπεσκέφθησαν ἐπ' ἀδείᾳ τινὲς τῶν ἐφεδρῶν τῆς πόλεως ἡμῶν τὰς πατρικὰς ἐστίας. Ἡ ἐλευθερία ἀγωγῆ καὶ τῶν νόμων ἡ ἰσότης ὅσῳ γενικεύεται καὶ ἐφαρμόζεται πρακτικῶς, τόσῳ περισσότερον καταστρέφονται αἱ προλήψεις καὶ ἀδυναμίαι. Ἐθνη μικρὰ καὶ πόρων αἱ ἐπαρκῶν ἐστερημένα βεβαίως δὲν ὑπόσχονται ἀνετον καὶ ἐπώσων εὐχάριστον βίον τοῖς στρατευομένοις, ἀλλ' ἡ φιλοπατρία, ἐνστικτος τῷ Ἕλληνι οὖσα, πείθει αὐτὸν νὰ λησμονῇ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς στερήσεις ὅσας ὑφίσταται ἐκ τῶν ἀτελειῶν τῆς στρατιωτικῆς τῆς χώρας ἡμῶν συντάξεως. Ἐν γένει δὲ οὐδαμῶς σφάλλουσιν οἱ ἡμῶν συγκαταλέγοντες ὅτι πᾶς Ἕλλην εἶναι καὶ ἀξιόλογος στρατιώτης, καθόσον ὀλίγον χρόνον ἀσκήσας δύναται ν' ἀποδείξῃ αὐτὸν ἀξιόλογον πρόμαχον τῆς Πατρίδος. Ἡ ἐφαρμογὴ δὲ αὕτη τοῦ ἐκτάκτου περὶ ἐφεδρείας νόμου πείθει ἕκαστον ὅτι ὁ περὶ γενικῆς στρατολογίας θεσμὸς ἀρκεῖ ἐν διαστήματι ἐνός μόνον ἔτους νὰ καταστήσῃ καλὸν στρατιώτην καὶ τὸν ἥττον ἀνεπτυγμένον Ἕλληνα. Θητεία δὲ στρατιωτικὴ ἐνιαύσιας εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὰ γυμνάσια τοῦ πεζικοῦ, ὅπερ εἶναι ὁ κορμὸς τῆς πᾶν τινὰ τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος. Ἡ δευτέρα σειρά

τῆς ἐφεδρείας ἐάν, ὡς μανθάνομεν, προκληθῇ εἰς τὰ γυμνάσια, θὰ διανύσῃ εὐκοπώτερον τὸ στάδιον τῶν στρατιωτικῶν τῆς ἀσκήσεως, καθόσον θὰ ἔχῃ ἀπονώτερον τὰ μέσα τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς ἐξοπλίσεως καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς.

— Μετὰ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ παρατάξεως ἐπανηγύρισαν τὴν ἑορτὴν τοῦ νεομάρτυρος Κωνσταντίνου οἱ συμπολίται ἡμῶν Ἰδραῖοι. Ὁ πανοσιωτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Σύακος, ἱεροκήρυξ τῶν Κυκλάδων, διὰ λόγον καταλλήλου ἐπεκόσμησε τὴν ἑορτὴν.

— Ἡ γυναιὶ καὶ σεβαστὴ μήτηρ τοῦ ἀρχαίου τυπογράφου καὶ ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρας» κ. Ν. Βαρβαρέσου ΜΑΡΟΥ ἀπεβίωσε χθὲς καὶ ἐκηδεύθη σήμερον μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς.

— Καθ' ἃ προηγγέλθη ἐκ τῆς πρωτευούσης ἐδημοσιεύθη τὸ τρίτον φύλλον τοῦ «Φωτός» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μὲν τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ διατελοῦν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς εὐφυλογοῦς συντεταγμένον. Ἡ ἐν αὐτῷ γελοιογραφία ἡ τὴν κυβερνητικὴν ἐξάδα ἐφιππον ἐπὶ τῆς ἐξουσίας παριστάσῃ καὶ κατὰ κρημνῶν καλπάζουσῃ, εἶναι ἐπιτυχής.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἶδισιν ἀριχθεῖσαν τὸ παρελθὼν Σάββατον, ἤρξαντο αἱ περὶ παραδόσεως τῆς Πλεῦνας διαπραγματεύσεις, ὁ δὲ Τσάρος διατάξε τὴν ἄμεσον προετοιμασίαν πολυαριθμῶν ζωοτροφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἀναγκαίου.

— Ὁ ἐν Καίρῳ Ἑλλ. Σύλλογος ἡ «Ἐνότης» διοργανώσας ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης εὐεργετικὸν λαχεῖον, ἀπέστειλεν ἤδη ἐκ τοῦ προῖοντος αὐτοῦ τὸ πρῶτον φρ. 5,000 καὶ τὸ δεύτερον φρ. 6,000.

— Ὁ Κρῆς Ἀργυράκης ἀφῆθη ἐλεύθερος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀνακληθέντων ἀμφοτέρων τῶν τῆς ἐξουρίας φερμανίων, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς Κρήτης.

— Τὸ ἄρθρον τοῦ «Θεατοῦ» περὶ μεταθέσεως τοῦ θρόνου τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ Βυζάντιον ἦτο προανάκρουσμα σπουδαίας πολιτικῆς ἐκδηλώσεως. Ὁ βουλευτὴς καὶ πρῶτος ὑπουργὸς Φόρστερ (ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος) ἐξεφώνησε τῇ 1)13 ἐν Βρίστολ, εἰς ἐπῆκοον πολυπληθοῦς ὁμιλήσεως σπουδαιότατον πολιτικὸν λόγον. Ὁ Φόρστερ εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι ἡ Ἀγγλία κινδυνεύει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὸν πόλεμον, ἀπεφάνητο δὲ ἐντόνως ὅτι, ἐάν πάθωσι νέαν μεγάλαν ἥτταν οἱ Τούρκοι, δὲν ὑπάρχει ἄλλη μηχανὴ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, ἢ ἡ ἔδρισις μεγάλου ἐλληνικοῦ κράτους. ἀπὸ κατ' ἐμὲ (προσέθηκεν ὁ Φόρστερ) εὐφροσύνως πάνυ θὰ ἔβλεπον τὴν Κωνσταντινουπόλιν περιεχομένην εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων.

— Ἡ προσδοκωμένη γενικὴ ἐξοδος τῆς ἐν Π. Ἑβραῶν τουρκικῆς στρατιᾶς δὲν ἐτολμήθη ἐτι. Φαίνεται ὅτι ὁ Ὄσμάν πασᾶς περιμένει νὰ ὀργανωθῇ ὁπωσούν καὶ ἐνισχυθῇ ὁ στρατὸς τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ὅπως δυνηθῇ νὰ τείνῃ αὐτῷ χεῖρα βοηθείας. Καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὁ Σουλταϊμάν πασᾶς ἐπιχειρεῖ ἐκ Ῥασγὰδ καὶ Ὄσμάν Παζάρ συχνὰς κατοπτεύσεις, ὅπως παρενοχλῇ τοὺς Ῥώσους καὶ ἀντιπερισπᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν. Ἐν τῇ διόδῳ τῆς Σίπυρ αὐτῶν μετέβαλεν ἤδη τὸν προμαχῶνα τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς σωρὸν ἐρείπειων.

— Ἐν τῇ «Ἀνατολῇ» τοῦ Βουκουρεστίου ἐδημοσιεύθη ἀξιόσημῶτον ἄρθρον, οὗ ἡ σύνταξις ἀποδίδεται ὑπό τινων ἀνταποκριτῶν εἰς αὐτὸν τὸν πρίγκηπα Γερτσάκωφ. «Αἱ διακηρύξεις τοῦ Τσάρου, ὧν ἐμνήσθη ὁ